No. 3071 — Zaterdag 15 Juli 1939 — 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Onrust naar God

Het is voor de mens die zijn ogen open heeft voor het huidige wereldgebeuren geen nieuws, als we schrijven, dat de wereld tegenwoordig een crisis doormaakt ook op religieus gebied. Noemen we slechts namen van bekende bekeerlingen als Bergson, Buytendijk, Marchant, Frederik van Eeden, enz.

Het kan voor sommigen wel een vraag zijn, of wij de religieuse crisis die zich meester maakte van de hedendaagse mensheid, moeten beschouwen als een gunstig verschijnsel. Zeker: men kan over het algemeen zeggen, dat de grove en materialistische vrijdenkerij van de vorige eeuw, die aan het geloof zo veel kwaad berokkende, thans afgedaan heeft en dat geen ernstig wijsgeer onzer dagen zijn gedachten nog laat leiden door het beginsel van de geestloze stofvergoding. Dit behoort tot het verleden. Het vindt weliswaar nog een zwakke naklank in goedkope geschriftjes over de grote wereldproblemen, maar vaak gaan er jaren en jaren overheen, voordat een theorie, die door de wetenschap al lang niet meer voor ernstig wordt gehouden, ook uit het volksbewustzijn is verdwenen. Het feit echter, dat het materialisme in zijn grofste vorm heeft afgedaan, ook voor de massa, kan men waarnemen, wanneer men aandacht heeft voor de grote behoefte aan elementair geestelijk leven, die b.v. in de Oxford-beweging populair tot uitdrukking komt. Het zegt iets, dat het socialistische dagblad Het Volk, aanvankelijk gekant tegen al wat met de godsdienst verband hield, tegenwoordig een vaste en goed verzorgde rubriek wijdt aan het Geestelijk Leven. Men zal niet altijd kunnen instemmen met de inhoud, maar het feit is toch belangwekkend. Dat er tegenwoordig „religieus-socialisten" bestaan, toont wel duidelijk de behoefte aan het geestelijke bij een grote volksgroep, die enkele tientallen jaren geleden nog meende alle godsdienst te hebben overwonnen en omver geworpen. Merkwaardig is in dit verband ook de alweer lang vergeten wetenschap, dat Benito Mussolini in het jaar 1904, toen hij nog dagbladschrijver was, te Genua een vlugschrift in het licht gaf, getiteld: „De mens en de Godheid". Het werd in Amerika verspreid onder de naam „God bestaat niet" en deze naam was wel de duidelijkste samenvatting van de hele inhoud, die hierop neerkwam, dat de godsdienst moet worden aangezien voor een ziekteverschijnsel dier mensheid. Dezelfde man, die in deze brochure van 1904 nog schreef: „de geschiedenis van vele heiligen, die zalig werden door het kruis, is weerzinwekkend", maakte sedertdien wel een diepgaande kentering door, want hoe zou hij anders in 1932 kunnen verklaren: „Het fascisme erkent en eerbiedigt den God van de heiligen, de asceten en de helden"? Zulk een onwenteling van de geesten heeft haar betekenis, maar is deze betekenis nu wel in elk opzicht een gunstige?"

Op deze vraag past veel voorbehoud, en we moeten niet denken dat we eerlang een herstelde godsdienstige wereld te zien zullen krijgen. Er is nog helemaal geen reden tot optimisme en de moderne religieuse strominmen hebben vaak heel weinig te maken met het gegeven dat wij „Godsdienst" noemen. Ze slaan dikwijls een richting in, die den mens nog verder van de ware godsdienst verwijdert. In een soort religieuze roes kan men zich lichter ontveinzen, dat wij God nodig hebben en dat God Zijnerzijds onze diensten opeist dan in een algehele verstokenheid van het bovenzinnelijke.

Maar dit alles neemt toch niet weg, dat de „onrust naar God" er tegenwoordig is, en dat zij voor de gemoederen onzer tijdgenoten iets betekent. Dit is ernstig en het verdient onze volle aandacht, ook al verdiepen wij ons niet regelmatig in de wijsgerige systemen, die een vorm trachten te geven aan de moderne honger naar het onzichtbare en bovennatuurlijke.

Wat hebben wij tegenover deze kwellende en eerlijke „onrust naar God" te stellen? Het is niet de eerste keer in de historie, dat een dergelijk reveil, als we het zo mogen noemen, zich in de wereld aftekent.

We hebben zo iets gehad, b.v. in het begin van de twintigste eeuw, toen de bekering van Brunetière in Frankrijk op heel de katholieke wereld een enorm diepe indruk maakte. Kort daarna verscheen „orthodoxie" van G. K. Chesterton. De Zwitserse paedagoog Foerster gaf zijn geschriften uit, die naar de strekking heel dicht bij het katholicisme kwamen. In Frankrijk begon het zogenaamde Renouveau catholique, dat veel te verwachten gaf. Nederlandse jongeren sloten zich aaneen en stichtten de grote organisaties, die het apologetische, het liturgische, het artistieke, het wetenschappelijke, het sociale leven van de katholieken zouden bevorderen. Het was een geestdriftige tijd. Sedertdien is een dertigtal jaren verstreken. Nu vraagt men zich af: was al die geestdrift niet voorbarig? Hebben wij ons in de tekenen vergist? Of hebben wellicht de katholieken niet hun kans laten voorbijgaan?

Daarom herhalen wij de vraag:

Hebben de katholieken iets te stellen tegenover de onrust, die de geestelijke wereld beweegt? Of stoten zij vaak niet de zoekers af door een schijnbare rust, die niet de rust van de orde is, maar de rust van de slaap? De vaste zekerheden, welke de geboren katholiek op zijn levenspad meekrijgt, worden ze hem tot levende werkelijkheden, of verdorren ze in zijn bewustzijn tot dode stelselmatigheden? Bewegen ze zijn geestelijk en maatschappelijk leven, of zijn ze in hem aanwezig als sluimerende krachten, die hij sluimerend doorgeeft aan de nieuwe generaties?

Met andere woorden: is het geloof van den hedendaagsen katholiek wel voldoende een levend geloof, of dient het hem alleen ter geruststelling van zijn geweten en ter begrenzing van zijn geestelijke horizon, zodat hij weliswaar de onrust naar God niet voelt, maar de grote, werkdadige rust van het goddelijk liefdeleven niet kent?

Voor ieder afzonderlijk kan men deze vraag, die een gewetensvraag is, natuurlijk niet beantwoorden. Maar wanneer men de hele maatschappelijke samenleving beziet en dan de vraag stelt: „hebben de katholieken niet meerdere malen hun kans laten voorbijgaan?" — zal het moeilijk zijn, een antwoord te vinden, dat niet enigermate beschamend zou klinken.

Met zijn bekende vrijmoedigheid heeft de Nederlandse schrijver Antoon van Duinkerken, eens in De Tijd een duidelijk antwoord gegeven en geschreven dat vaak door ons de kans is voorbij gegaan. Toen de eis werd gesteld naar een groter sociale rechtvaardigheid, waren de katholieken lange tijd in grote meerderheid doof voor deze eis, hoewel hij hun toch reeds eeuwen bekend moest zijn uit het Evangelie!

Maar juist dáárom misschien: omdat ze zo rustig en zo zeker waren in het bezit van hun eeuwenoude geloofsfeer, konden ze de kracht niet opbrengen om het maatschappelijke leven te verbeteren, en moesten ze wachten tot anderen, door felle innerlijke onrust bewogen, de stoot ertoe gaven, dat vele grove wantoestanden werden uit de weg geruimd. Ze hadden het geloof, maar ze hadden niet de kracht des geloofs.

Wat is de kracht des geloofs? Welk is het beginsel, waardoor deze rustige zekerheid werkzaam wordt in de ziel, zodat haar werkdadigheid al onze handelingen beheerst? Hoe heet het geheimzinnige vermogen, waardoor de overgeleverde stellingen van de leer veranderden in onverzettelijke beginselen des levens?

Sint Paulus geeft het antwoord: „De kracht des geloofs is de liefde." Alles is waardeloos zonder de liefde. Ook het geloof is waardeloos zonder de liefde. Deze liefde moet men niet verwarren met maatschappelijke vriendelijkheid en voorkomendheid. Ze is veel meer. Ze is niet alleen verdraagzaamheid van geest en ruimte van begrip. Deze komen uit haar voort. Maar de liefde is eindeloos meer. Ze is de moeder van alle deugden, want zij is de vurige begeestering, de levende beheerstheid door den Heiligen Geest.

Er is in onze dagen veel onrust naar God. Die onrust stuit vaak op wanbegrip, maar soms ook ontmoet ze tegenover zich een doodse rust, die haar afstoot, omdat deze rust niet echt is, omdat er niet voor gevochten werd, omdat ze overeenkomt met de algehele verslapping. Hoe goddelijk de rust in zichzelve ook is, zulke rust heeft niets [illegible]sigheid. Ze is een slaap van de ziel.

Tijdens die slaap „mist het katholicisme zijn kans".

De Spelling chaos blijft

In de telegrammen van de Beurs van Donderdagavond lezen we:

Naar bekend is gemaakt, zal in de Herfst de gewijzigde spelling worden ingevoerd. De dubbele klinkers in open lettergrepen worden weggelaten en de weglating van de ch. blijft gehandhaafd doch de verbuiging van lidwoorden en bijvoegelijke naamwoorden zal wederom plaats vinden, volgens de spelling de Vries en te Winkel.

Wij zijn werkelijk de tel kwijt: het hoeveelste spellingplan van Minister Slotemaker de Bruine dit nu wel is.

En ook deze allernieuwste poging om 't spellingsvraagstuk in de conservatieve richting te doen oplossen tegen de mening van alle taaldeskundigen in, draagt weer alle kiemen van een mislukking in zich. Dit is in zekere zin een troost. Daar staat wel tegenover dat op die wijze de thans bestaande chaos op het gebied van onze taal voorlopig weer bestendigd blijft, maar ook hier putten we troost uit de zekerheid, dat de tijd werkt ten [illegible] nieuwe regeling en de mogelijkheid ooit nog eens verandering te brengen in de bij K.B. van Sept. 1934 ingevoerde spelling ,welke nu reeds 5 jaar door geheel ons onderwijs wordt geleerd, tot een minimum wordt gereduceerd.

De laatste commissie (van de hoeveelste?) van op taalgebied ondeskundigen was de commissie Foeckema. En bovenstaand telegram geeft wèl de indruk, dat de Minister met het advies van deze commissie ook al niets verder gekomen is, want de regeling in bovenstaand communique, is het oude plannetje Slotemaker, n.l. de vier eerste regels van het spellingsbesluit van 1934 handhaven, dus het woordbeeld en het weglaten van de verbuigingsuitgangen van de bezittelijke voornaamwoorden, maar de aan minister Slotemaker zo dierbare uitgang „n", alsmede de vrijheid in de voornaamwoordelijke aanduiding blijft gelden volgens de regels de Vries en te Winkel.

We schrijven dus voortaan „zo" in plaats van „zoo", vis in plaats van visch, leren in plaats van leeren en mijn en uw in plaats van mijnen en uwen, maar het wordt weer den tuin en den hond en we moeten weer schrijven de hond zijn poot, de politie haar sabel, het wijf zijn buik. De regeling Marchant, die dit laatste aan het beschaafde en verstandige spraakgebruik wilde overlaten, wordt weer verdrongen, door de geslachtsregels van de Vries en te Winkel, hoe onlogisch en dwaas vaak deze geslachtsregels ook zijn.

Prof. van Ginneken, die getracht heeft de grootste dwaasheden uit deze geslachtsregels weg te schrappen, maar in zijn regeling, zoals Dr. Marchant aantoonde, evenvele nieuwe dwaasheden produceerde, krijgt nul op zijn request. Minister Slotemaker handhaaft de geslachtsregels van de Vries en te Winkel, hoe onlogisch en dwaas deze ook zijn, omdat hij eenmaal, zoals hij zeide, gruwt van een „n"-loze verbuigingsuitgang.

Maar hoe denkt de heer Slotemaker nu deze gewijzigde spellingregel ingevoerd te krijgen? Dat staat niet in het communiqué.

Wel werd er reeds enkele weken in een regeringspersbericht medegedeeld, dat het nog niet bekend is of de regering, na de afkondiging van dit nieuwe Kon. besluit, zelf ook de nieuwe spelregels zal gaan toepassen De mogelijkheid is dus weer zeer groot. dat het Kabinet een spelling zal afkondigen, maar zelf vertikt deze te gaan schrijven. Met als logische consequentie natuurlijk, dat niemand zich van deze spelling iets zal aantrekken, evenmin als iemand zulks heeft gedaan van het K. B. van Juli 1936, toen we de spelling Slotemaker kregen met de befaamd geworden „kennelijk mannelijke zelfstandigheden", die de „n" hielden. Maar er is geen taalgeleerde geweest, die ooit heeft kunnen uitpuzzelen, wat dat nu precies waren. De heer Slotemaker laat dan nu ook maar deze uitvinding van hem in het niet verdwijnen en herstelt zonder meer de geslachtsregels van de Vries en te Winkel.

En dit zal geschieden bij...... K. B.

Ook dat is een verrassing. Men herinnert zich nog het debat in de Eerste Kamer tussen den anti-rev. hoogleraar prof. Woltjer en minister Colijn, waarbij de eerste een zwaar staatsrechtelijk betoog hield, om te betogen, dat het invoeren van nieuwe spellingen bij K. B. een staatsrechtelijke ketterij was. Dat was een „détournement de pouvoir" (staatsrechterlijk machtsmisbruik) van de ergste soort. En minister Colijn stamelde toen een deemoedig peccavi en verklaarde, toe te moeten geven, dat in dit staatsrechtelijk betoog, inderdaad een speld tussen was te krijgen en hij beloofde namens het Kabinet beterschap.

En nu zwijgen we nog maar over het feit, dat wat de heer Slotemaker nu voorstelt, lijnrecht ingaat tegen de beslissing van de Tweede Kamer van Nov. 1937, waarbij met grote meerderheid werd geëist de verdere doorvoering van de spelling 1934.

Maar afgezien van de staatsrechterlijke onmogelijkheid om langs deze weg ,deze zoveelste spelling van minister Slotemaker te gaan invoeren, is het ook practisch uitgesloten, dat van deze spelling ooit iets terecht komt.

De spelling Marchant bestond uit een wijziging van het woordbeeld en uit het weglaten van de verbuigingsuitgang „n". Het eerste was een novum, een soort revolutie op spellinggebied en wij moeten eerlijk erkennen, dat al wordt dit nieuwe woordbeeld steeds meer ingeburgerd, hier het verzet het grootst was. Wellicht bestond er zelfs nu nog kans om dit deel van de spelling van 1934 ongedaan te maken. Technisch althans. Maar het meest belangrijke van de spelling 1934 handhaaft de heer Slotemaker. Alleen de verbuigingsuitgang „n" bij de z.g. mannelijke zelfstandige naamwoorden wil hij weer invoeren.

Een feit is, dat in dit opzicht de spelling 1934 zich aanpastte bij een toen reeds lang gegroeide toestand. In geen tien jaar meer werd deze verbuigingsuitgang op de scholen geleerd.

In taalboekjes van het jaar 1923, die op de meeste katholieke scholen gebruikt werden, uitgave van het R.K. Jongensweeshuis te Tilburg, wordt reeds geleerd: „Koos speelt in de tuin" en „Kees slaat de hond met de stok".

Minister Terpstra, die in 1937 de „n" facultatief verklaarde, deed dit omdat practisch bij ons onderwijs toen reeds nergens de „n" meer gehandhaafd werd.

De „n" is er voorgoed uit en geen tien ministers Slotemaker met nog zoveel K. B. krijgen deze verouderde geslachtsregels er ooit weer in. Zelfs een medestander van den minister, Dr. Dominicus, de taalleraar van het Haagse lyceum, een der weinige taalgeleerden, die geen voorstander is van de nieuwe spelling, schreef onlangs in de N. R. Crt., dat de poging van den minister om de „n" weer in ere te herstellen, bij voorbaat tot mislukking is gedoemd.

Ten eerste zegt Dr. Dominicus heeft men hierbij van het onderwijzend personeel geen medewerking te wachten, want 90 pCt. ziet die „n" als een dwaasheid, maar zelfs al zouden allen er even grote voorstanders van zijn als de minister, zou het niet meer lukken. Ik zelf, zo zegt Dr. Dominicus, ben de geslachtsregels ontgroeid, ik ken ze niet meer, dan met behulp van een woordenboek en het is practisch ondoenlijk, dat onderwijzers en leraren, taalwerk gaan corrigeren met een woordenboek naast zich.

Maar voor al deze practische en logische argumenten, blijft de minister ontoegankelijk. Hij gruwt van een „n"-loze uitgang en daarom wil hij deze verouderde rompslomp met alle geweld weer bij het onderwijs invoeren tegen het advies van alle school- en taaldeskundigen in.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

In ons blad van Woensdag hebben we al het weinige vertrouwen uitgesproken in het slagen van Mr. Koolen als kabinetsformateur.

Blijkbaar was het de bedoeling geweest van Minister Colijn om Koolen te gebruiken als de man die de brug moest slaan over de kloof die de Katholieken scheidde van de Anti-revolutionnairen en vandaar is het te verklaren, dat de Katholieke partij, direct na de benoeming van Koolen met de verklaring kwam, dat persoonlijke elementen voor de Katholieke partij in deze crisis vrijwel geen rol spelen. Zij is echter verankerd aan een primaire eis voor sociale politiek, een zakelijk program van werkloosheidsbestrijding, zoals dat door minister Romme op bekwame en energieke wijze is opgebouwd, en dat te beschouwen is als een minimum programma. Dit zakelijke standpunt zal de partij met haar fractie in het parlement en de minister uit haar midden voortgekomen, ook tegenover den nieuwen formateur moeten handhaven.

Hiermede was het succes van Mr. Koolen wel klaar en duidelijk tot nul gereduceerd en daarom heeft hij maar heel spoedig zijn mandaat weer teruggegeven en is thans Colijn ten tweede male benoemd tot formateur. Ook Colijn heeft deze opdracht in beraad gehouden. Reeds thans is weer door de katholieken verklaad, dat wanneer Colijn zijn zelfde standpunt handhaaft als in het begin van de crisis, de Katholieken niet bereid zullen zijn aan de regering deel te nemen. Maar Colijn is een politicus, die zich gemakkelijk aanpast. En dus of wel dat Colijn zich gaat aanpassen klaard, dat wanneer Colijn zijn zelfde aan de Katholieken, of wel dat hij het

oude kabinet gaat reconstrueren, of wel dat hij overgaat tot de vorming van een zakenkabinet.

In het eerste geval zal de oplossing van de crisis er spoedig zijn; in de andere gevallen zal ze wat langer duren. Maar we geloven wel, dat Colijn thans binnen afzienbare tijd met een nieuw kabinet te voorschijn komen zal.

Waarover we in de telegrammen van de plaatselijke pers weinig of niets gelezen hebben, en wat toch politiek grote indruk heeft gemaakt, dat is de tocht van een aantal Engelse legervliegtuigen van nieuwe model en enorme snelheid, die een rondvlucht hebben gemaakt boven Europa en ook een bezoek brachten aan Leipzig, Hamburg, Neurenberg en Noord-Italië. De Duitse pers was over zijn kookpunt, over wat ze noemde deze demonstratieve bedreigingen en vroeg of er soms kennismaking werd verlangd met de Duitse luchtmacht. Engeland bekommert zich niet erg over deze uitlatingen en heeft zelfs plannen om de volgende week nog een grote vlucht te ondernemen met nog meer vliegtuigen.

Wat de juiste bedoeling van Engeland is geweest met deze demonstratie, wordt natuurlijk niet gezegd; maar effect heeft ze zeker gehad. Want Duitsland is de laatste weken, niettegenstaande de Nazi-leiders op vacantie zijn, militair weer druk bezig, zogenaamd als voorbereiding voor de manoeuvres, welke in de maand Augustus zullen gehouden worden. Dan zullen er nog weer een half millioen man op de been gebracht worden. Wat dergelijke Duitse manoeuvres betekenen, weten we nog van het vorige jaar, toen deze niets anders bleken te zijn als een verkapte mobilisatie tegen Tsjecho Slowakije. Bovendien schijnt er achter de komende manoeuvres wel heel iets bijzonders te zitten, daar alle niet-totalitairen, o.a. 30 Engelsen, 50 Nederlanders en de Fransen en Zwitsers uit Italiaans Tyrol zijn uitge-. Sommigen spreken ook al van verband met spionnagevallen. Zeker hebben er grote troepenbewegingen plaats aan de Brenner en spreekt men zelfs van Duitse divisies in Italië en een aan de Italiaans-Franse grens.

Van de andere zijde zit men ook niet stil. In Polen zijn alle mannen to: 50 jaar opgeroepen voor de keuring; blijkbaar om spoediger klaar te zijn in geval van mobilisatie. Engeland heeft voor zijn vlootmanoeuvres een reserve van 70.000 man opgeroepen en verschillende schepen der reserve weer voor de dag gehaald.

Het is en blijft in de Europese politiek een zich tot de tanden wapenen om........, de vrede te bewaren!

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

DE H. SACRAMENTSPROCESSIE TE MUNSTER.

Weinig bleef van vroegere luister.

Het is nog maar enkele jaren geleden, dat het Octaaf van Sacramentsdag zijn stempel drukte op het leven in Münster, de hoofdstad van Westfalen. En van heinde en verre kwam men op de Zondag van het octaaf naar de Bisschopsstad, om de luisterrijke processie te volgen of te zien, welke uit de St. Lambertikerk, de stedelijke hoofdkerk, door Münsters rijk-versierde en bevlagde straten trok.

Onder de Duitse steden van gelijke grootte en betekenis zijn er weinige, welke in historische schoonheid zo sterk op den bezoeker werken als deze middeleeuwse stad. Voorhoven, gevels en bogen-gangen verhalen van Hanze-historie, van de grote omwenteling tijdens het tijdperk der Wederdopers, van de Westfaalse vrede, welke in de zaal van het beroemde Raad-

huis gesloten, aan de Nederlanden de onafhankelijkheid en aan Europa de vrede bracht.

Alles draagt hier het stempel ener katholieke traditie. Schitterende musea, onder welke het museum in de Dom, leggen getuigenis af van de katholieke kunst, van katholieke schoonheid, dat Münster groot heeft gemaakt.

Daar woonde de Prins-bisschop — men herinnere zich slechts Bernard von Galen — en in die zetelstad bouwde de adel als stedelijke woonplaats de adellijke huizen.

Het feest van het H. Sacrament was van ouds het hoofdfeest van deze katholieke stad.

We schreven „was", want langzamerhand, jaar na jaar werden de ommegangen besnoeid, zodat er op de Zondag van dit jaar niet veel meer van was overgebleven.

Voor slechts luttele jaren hingen van de hoge torens, de openbare gebouwen en particuliere woningen de Pauselijke en de Westfaalse provincievlag. Fleurig berkengroen langs de straten verhoogde het feestelijk karakter van de stad gedurende het H. Sacramentsoctaaf. Maar alles werd overtroffen door de machtige versiering van het wonderschone Raadhuis, waarvoor een rustaltaar was opgeslagen.

Maar op de Sacraments-Zondag van dit jaar was er niets ,dat er op duidde, dat Münster zijn eeuwenoude traditie handhaafde. Geen enkele vlag hing er uit. Een vlaggenverordening is oorzaak, dat de Pauselijke kleuren zijn opgeborgen tot andere tijden. Het vorig jaar waaiden ze nog breed uit, maar nu is de kerkelijke overheid nog eens extra gewaarschuwd, dat zelfs de processie-altaren niet met de geel-witte vaantjes of geel-witte bloemen mogen versierd worden.

Münster was een stille stad die Zondag. De jeugd, dat wil in Duitsland zeggen de Hitler-jugend, jongens en meisjes waren reeds vroeg naar buiten getrokken om eerst des avonds terug te keren. De mannen hadden verplichte S.A.-oefening of Schutzenfest of Uebung. Dat gaat zo Zondag op Zondag, zodat talrijke café's op Zondagmiddag van half 2 tot 6 uur sluiten.

Reeds vroeg in de morgen was uit de stedelijke hoofdkerk de Sacramentsprocessie uitgetrokken, slechts gevolgd door enkele getrouwen en...... moedigen. Deze aloude Münsterse processie, waaraan steeds de magistraten der stad deelnamen, terwijl voor het Raadhuis, omstuwd door duizenden en duizenden, de zegen gegeven werd, was nu slechts een kleine, stille groep. De Sacraments-hymnen, welke vroeger tegen de oude gevels weerschalden, bleven achterwege. Van de vroegere luisterrijke omgang was niets meer aanwezig. Toch imponeerde deze kleine stoet van het H. Sacrament.

In de Dom was het Veertig-urengebed. Toen we, zo schreef een bezoeker, dit heerlijke bouwwerk betraden, begon juist de plechtige H. Sacramentsmis met pontificale assistentie. Het bekende domkoor zong de missa „Simile est regnum Coelorum" van Viotta. De heldere jongensstemmen klonken welluidend door de eeuwenoude gewelven. Maar we hebben het koor voller gehoord en op onze vraag vernamen we: „Wij kunnen de jongens hier niet meer voor krijgen". En dat was juist, hadden we ook de katholieke jongens des morgens niet zien wegtrekken in hun bruine uniformpakjes.

Donderdag, op Sacramentsdag, was de processie uitgetrokken uit de Dom, waarbij het H. Sacrament gedragen werd door Z. Exc. Mgr. Clemens graaf von Galen. Zonder gezang en in kleine stoet trok deze stoet in beperkte tijd over het Domplein. De jeugd moest naar de school en de mannen moesten werken.

Maar de vrouwen zijn op het appèl. Dat bemerkten we de gehele Zondag door bij de aanbidding van het H. Sacrament. En dat geeft hoop voor de opvoeding der jeugd, welke thans geheel in het huisgezin moet geschieden.

Zondagavond om 6 uur werd het Veertigurengebed besloten met een plechtige processie in de Dom. De kerk was stampvol, het altaar baadde in een zee van licht en het H. Sacrament was omringd door gepuperde prelaten, priesters en seminaristen in witte superplie met den fieren Mgr. von Galen aan het hoofd. Toen na de processie het heerlijk Te Deum weerklonk, trof meer dan anders, terwijl de gehele kerk geknield lag, na het triomfale: „Tu Rex gloriae Christe", het deemoedvolle „Te ergo quasemus": „Wij bidden U, kom Uw dienaren te hulp", en jubelend sloot de heerlijke zang met het zekere: „In te Domine speravi". „Op U Heer, heb ik mijn hoop gesteld".

UIT DE KATH. WERELD.

VATICAANSTAD.

In Rome werd het tiende jaarcongres gehouden van de katholieke vrouwenbonden, waaraan vertegenwoordigers van 32 landen deelnamen. Na de pontificale H. Mis, die door kard. Pizzardo werd opgedragen, hield de kardinaal-protector, kard. Dolci, de openingsrede. Hierin wees hij allereerst op de taak, die de Paus Pius XI aan de Katholieke actie had toegewezen: een deelname van de leken aan het hiërarchisch apostolaat. In dit verband achtte hij het de speciale taak van de katholieke vrouwen om allen die onder haar invloedssfeer vallen, langzaam, maar zeker met de christelijke geest te doordringen. „Hoe minder deze activiteit naar buiten treedt", aldus de kardinaal, „des te beter zal ze slagen. De katholieke vrouw moet voor den priester de weg bereiden, en een atmosfeer scheppen, waarin de priesterlijke werkzaamheid kan wortel schieten en zich ontwikkelen. Haar bijzondere zorg moet er op gericht zijn, het komende geslacht op te voeden tot de ware geest van een veelzijdig en diepgeworteld apostolaat."

De Congregatie „De propaganda Fide" heeft haar definitieve goedkeuring gehecht aan het genootschap van de „Leerlingen des Heeren", dat in 1937 door Mgr. Constantini in China werd gesticht. Deze congregatie wordt door Chinezen bestuurd en neemt slechts Chinezen als leden aan. Ze bezit een seminarie, dat in Chinese stijl is gebouwd, benevens een Noviciaat en een studiehuis; dit laatste in de nabijheid van de kath. universiteit van Peking, waar 22 theologanten hun studies maken. Ze telt momenteel 8 priesters en 16 novicen; het klein seminarie heeft 60 leerlingen. Naast de gewone werken van zielzorg en onderwijs stellen de religieuzen zich ten doel godsdienstige geschriften in de Chinese taal te vervaardigen en te verspreiden.

KATHOLICISME IN FRANKRIJK.

Een zeer merkwaardig artikel van de hand van André Tardieu, oud-minister-president, verscheen onlangs in het tijdschrift „Gringoire". Het handelt over het stijgende prestige van het Pausdom. We lezen hier o.a.: „Sinds bijna twee eeuwen wordt de H. Stoel en de Paus door velen bestreden, en in de laatste 150 jaar is deze bestrijding ontaard in een vervolging uit naam van het parlementarisme. Onder onze derde republiek werd de Katholieke Kerk beroofd van haar vrijheid en erediens, van haar verenigingsrecht, van haar recht op de opvoeding, ja zelfs van haar recht op een fatsoenlijke behandeling. Toen Leo XIII stierf, verzuimde de heer Combes, voorzitter van de ministerraad, zijn vertegenwoordiger te zenden naar de Requiem-mis, die voor den Paus werd opgedragen in de Notre Dame. En ziet nu eens, hoe onze atheisten, die de voorzittersplaats bekleden in de Kamers, hun colleges, dwingen, staande de huldigingen van den Paus te aanhoren, en de zitting ten teken van rouw op te heffen. Ziet nu eens, hoe onze vrijmetselaarsregering de vlaggen halfstok hangt. Ziet nu eens hoe het Protestante Amerika de radio laat zwijgen. Deze wereldrouw heeft een diepe betekenis. Voor ons betekent Hij, dat het anti-clericale Frankrijk, dat 60 jaar lang op zijn materialistische staatsscholen werd opgevoed in de verachting van God en de haat tegen de kerk, thans de kracht begint te erkennen van de Kerk, die het zo slecht behandeld heeft."

Het Parijse blad „La Croix" publiceert een brief van kard. Verdier aan den Fransen minister-president Daladier. „Uit naam van de kardinalen en aartsbisschoppen", zo lezen we hierin, „heb ik de eer, U, mijnheer de president, de vurigste wensen van het Franse episcopaat over te brengen, nu gij staat aan het begin van uw grote vernieuwingsarbeid voor het welzijn van het volk. Met al hun krachten, daarvan kunt gij verzekerd zijn, zullen de bisschoppen U helpen bij uw werk voor de nationale herleving. Zoals gij, zijn ook de bisschoppen zich bewust, dat Frankrijk in de huidige omstandigheden een grote zending te vervullen heeft. Het rekent zich tot de voorvechters der beschaving en het is zijn taak, de grondbeginselen en instellingen, die de ware vrijheid, gelijkheid en christelijke broederlijkheid waarborgen, te verwezenlijken. Moge God U bij het grote werk, dat gij hebt ondernomen, helpen; dat is de wens en het gebed van alle bisschoppen van Frankrijk."

Het Jezuietentijdschrift „Etudes" vestigt de aandacht op een der [illegible] ste vormen van katholiek apostolaat in Parijs, n.l. de vereniging van katholieke beursspeculanten. In de drie en een half jaar van zijn bestaan kan deze vereniging reeds op mooie successen wijzen. In het najaar van 1935 namen drie vooraanstaande katholieken het initiatief tot een vereniging, die de katholieke beursspeculanten moest voorlichten omtrent hun beroepsplichten in verband met de katholieke zedenleer. Het begin was bescheiden. Bij haar eerste optreden in het openbaar, Oct. 1936, telde de vereniging slechts 5 leden. Thans bestaan reeds verscheidene onderafdelingen van pl. m. 15 leden, waarvan de leiders een kerngroep vormen. Op de maandelijkse vergaderingen der afzonderlijke afdelingen wordt ieder jaar een bepaald onderwerp in studie genomen, dat dan daarna op een algemene vergadering wordt besproken. Zo werd in 1937 het probleem der speculatie bestudeerd aan de hand van de christelijke zedenleer. Sinds November 1937 bezit de vereniging ook haar eigen maandblad.

VOORLOPIGE LIJST VAN VERWACHTE TOERISTEN-SCHEPEN.

COLUMBUS	16	Juli	1939	8 a.m. — 6 p.m.
ROTTERDAM	16	Juli	1939	8 a.m. — 8 p.m.
VEENDAM	20	Juli	1939	8 a.m. — 6 p.m.
COLUMBUS	29	Juli	1939	
VEENDAM	3	Augustus	1939	8 a.m. — 6 p.m.
COLUMBUS	12	Augustus	1939	
DUC D'AUMALE	19	Augustus	1939	
COLUMBUS	27	Augustus	1939	
COLUMBUS	16	September	1939	
ROTTERDAM	17	September	1939	6 a.m. — 3 p.m.
COLUMBUS	30	September	1939	
ROTTERDAM	15	October	1939	6 a.m. — 3 p.m.
COLUMBUS	29	October	1939	
ROTTERDAM	29	October	1939	
COLUMBUS	3	December	1939	
NIEUW-AMSTERDAM	24	December	1939	Noon — 8 p.m.
KUNGSHOLM	11	Januari	1940	
STATENDAM	14	Januari	1940	6 a.m. — 1 p.m.
NIEUW-AMSTERDAM	15	Januari	1940	9 a.m. — 7 p.m.
VOLENDAM	26	Januari	1940	7 a.m. — 6 p.m.
STATENDAM	28	Januari	1940	6 a.m. — 1 p.m.
BRITANNIC	30	Januari	1940	6 a.m — Noon
KUNGSHOLM	1	Februari	1940	
GEORGIC	5	Februari	1940	

CURACAO.

MEMORANDUM.

In de Curaçaose Courant van Vrijdag de 30ste Juni 1939 No 26 maakt de Procureur-Generaal bekend, dat hij gelet op artikel 9 der gewijzigde Winkelsluitingsverordening 1932, tot 1 April 1940 voor het eiland Curaçao een algemeen geldende ontheffing van de verbodsbepalingen van voormelde Verordening verleent, voor de dagen waarop door schepen, die een toeristen rondvaart maken en niet in lijndiensten varen, Curaçao wordt aangedaan, van het tijdstip van aankomst af tot het tijdstip van vertrek dier schepen, geldende deze ontheffing tussen 7 uur des morgens en 9 uur des avonds.

Muziekuitvoering op de 16de Juli 1939 n.m. 7.30 uur Brion-plein Muziekkorps „Santa Cecilia".

1. Wilhelmus
2. Love Parade (mars) (V. Schertzinger)
3. Le Mascotte (fant:) (Audrán)
4. Goud en Zilver (walse) (G. Wittmann)
5. En el Bonito (Danza)

— PAUZE —

6. Petit Lapin (polka) (F. Popy)
7. Selection from Olivette (E. N. Catlin)
8. Dansmuziek (Diverse).

SURIN. KATH. KRING „ST. ALOISIUS".

Allen die afscheid wensen te nemen van den vertrekkenden ondervoorzitter den heer P. J. C. Waaldijk, kunnen dat doen in het clubgebouw, Rif, op Zondagmorgen vanaf 10 uur.

Het Bestuur.

UITSLAG AANBESTEDING.

Bij de op de 7de Juli 1939 gehouden aanbesteding voor het bouwen van een Politiebureau met kazerne te Oranjestad Aruba, werd ingeschreven als volgt:

firma Nederhorst	f 69.943,—
firma Rijsdijk & Abeen	„ 53.678,—
Enrique Ortiz & Ramon Gonzales	„ 47.890,—

FRANSE LIJN DOET SOUTHAMPTON AAN OP DE TERUGREIS IN PLAATS VAN PLYMOUTH.

Van het plaatselijk agentschap van de Franse Lijn vernemen wij, dat de schepen van de Colon Lijn, n.l. de „Colombie" en „Cuba" met ingang van September a.s. op de terugreis Southampton zullen aandoen in plaats van Plymouth, waar deze schepen tot nu toe aanliepen voor het landen van passagiers bestemd voor Engeland.

Voor passagiers met bestemming Londen biedt de haven van Southampton belangrijke voordelen boven Plymouth. Immers is de reisduur ongeveer twee uur korter (reisduur Southampton/Londen 2 uur en Plymouth/Londen 4 uur), terwijl ook de treinkosten belangrijk minder bedragen.

Bovendien is Southampton een veel belangrijker havenstad en beter geoutilleerd voor het landen en vervoeren van passagiers. De aankomst van deze schepen zal geregeld overdag plaats vinden. Om de twee uur ongeveer vertrekt er een trein naar Londen, terwijl bij voorkomende gevallen van 50 of meer passagiers de Maatschappij een speciale trein laat vertrekken in aansluiting met de aankomst van de boot.

Ook op de New York lijn heeft de Maatschappij reeds enige tijd terug de haven van Southampton opgenomen in het vaarplan van de „Normandie", „Ile-de-France" e enz., en heeft nu besloten, met het oogmerk om haar passagiersdienst op Engeland te verbeteren, ook de schepen van de Colonlijn de haven van Southampton te laten aandoen in plaats van Plymouth.

PRESENTIEGELD AAN DE STATEN.

Bij de Staten is ingediend een landsverordening houdende toekenning van presentiegeld aan de leden der Staten van Curaçao; een regeling die we niet erg sympathiek vinden en o.i. niet zal bijdragen tot verhoging van het prestige der Statenleden.

In de Memorie van toelichting lezen wij:

Bij de Nota naar aanleiding van het Eindverslag betrekkelijk de ontwerplandsverordening houdende toekenning van reis- en verblijfkosten aan de leden der Staten van Curaçao is toegezegd, dat het Bestuur de wenselijkheid van toekenning van presentiegeld aan de leden der Staten nader zal overwegen en zal nagaan, in hoeverre zulks verenigbaar is met de bepalingen der Curaçaose Staatsregeling.

Deze overweging heeft geleid tot de conclusie dat toekenning van presentiegeld wenselijk moet worden geacht en dat tegen regeling daarvan bij Landsverordening geen bezwaar bestaat, indien het bedrag van het presentiegeld wordt gehouden binnen zodanige grenzen, dat het kan worden beschouwd als een vergoeding voor kleine uitgaven, welke noodzakelijk voortvloeien uit het bijwonen der vergaderingen.

In de ontwerp-landsverordening is het presentiegeld gesteld op f 5.— per dag waarop een of meer vergaderingen zijn bijgewoond. Deze beperkte vergoeding mist het karakter van betaling voor bewezen diensten en verdraagt zich derhalve met het bepaalde in artikel 77 der Curaçaose Staatsregeling.

De uitbetaling van het presentiegeld behoort te worden geregeld door aanvulling van de Regeling omtrent de betaalbaarstelling van bezoldigingen, verlofbezoldigingen, toelagen, enz., vastgesteld bij G. B. van de 23ste Juni 1924, no. 16 (P.B. 1924, no. 29).

OPENING VAN EEN HOLLANDSE KAPSALON.

Heden is op de Roodeweg No. 228 t/o de Fa. Martijn een nieuwe Hollandse kapperszaak geopend. Het geheel doet echt Hollands zindelijk aan.

De moderne kaptafels en vitrines zijn uitgevoerd in licht eiken met geslepen spiegels, glasplaten en wit marmer bladen.

De permanente en andere toestellen zijn volgens de nieuwste eisen, zo is het permanent toestel dezelfde, welke nu nog als het nieuwste op dit gebied wordt gedemonstreerd op de Haagse Vakschool voor Kappers te 's Gravenhage, want de eigenaar der zaak niet alleen reeds enige jaren geleden het vakdiploma verwierf, doch nu nog juist voor zijn vertrek naar Curaçao de laatste nieuwe modellen en snufjes heeft aangeleerd om het de Dames hier in ieder geval naar de zin te kunnen maken, waaraan wij, gezien de bekwaamheid en opleiding, dan ook niet twijfelen.

Doch ook voor de heren is voor een hygiënische, snelle en vakkundige bediening zorg gedragen.

Een in licht eiken met spiegels en wit marmer-aangeklede twee persoons herentoilettaffel zou U zelfs uitnodigen er voor plaats te nemen zonder dat het nodig zou zijn Uw haren te laten knippen. Het haarsnijden, met een moderne electrische tondeuse, geschiedt geheel naar Uw wens in de korst mogelijke tijd. Voorts zijn vele Hollandse en andere merken sigaren, sigaretten, tabak op aantrekkelijke wijze uitgestald, evenals een keur van toiletartikelen, parfums en zepen. Het stadsdeel is daar een mooie hygiënische zaak rijker geworden, welke het brengen van een bezoek zeker de moeite waard is, en waarvan we verwachten, dat ook velen uit andere delen van onze stad en omstreken en Emmastad een ruim gebruik zullen maken.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Bevorderingen:

Mej. I. Jesurun, tijdl. schrijfster bij de Curaçaose Bank, tot tijdl. klerk.

Eervol ontslag aan:

J. C. de Vries, tijdl. schrijver ter Administratie van financiën, op eigen verzoek.

Mej. A. Craz, Mej. M. J. Andreas, Mej. E. Semerel, Mej. J. Aniseta, Mej. M. M. C. Fardon, telefonisten, in verband met in bedrijf stellen automatische telefooncentrale.

Verlof:

(Binnenl.-, buitenl.-, buiten bezwaar v.d. Lande, Vrijstelling van dienst).

L. Klein, seiner bij de Landsradiodienst; 4 weken vrijstelling van dienst.

L. de Hoop, technisch ambtenaar bij het Departement van Openbare Werken; 4 weken vrijstelling van dienst; datum ingang: 31 Juli 1939.

J. N. E. Hellmund, klerk ter Griffie van het Hof van Justitie; 14 dagen vrijstelling van dienst.

P. J. Frigerio, Hoofd van de Post voor draadloze telegrafie op Aruba; 4 weken vrijstelling van dienst.

Mej. I. L. Croes tijdl. schrijfster ten kantore van den hulp-ambtenaar van de Burgerlijke Stand en Ambtenaar xan het Bevolkingsregister op Aruba, twee weken vrijstelling van dienst en 26 dagen verlof buiten bezwaar van den Lande; datum ingang: 19 Juli 1939.

Ch. L. Rademaker Veldwachter in het 3de district op Curaçao; twee maanden binnenlands verlof.

O. R. A. Beaujon, klerk ter Gouvernements-Secretarie; 23 dagen vrijstelling van dienst.

Waarneming:

D. B. Oduber, seiner bij de Landsradiodienst op Aruba, als Hoofd van de post voor draadloze telegrafie en leider van de Landstelefoondienst op Aruba, ged. vrijstelling van dienst P. J. Frigerio.

A. H. Goilo seiner, als vervanger van den seiner D. B. Oduber op Aruba.

Benoemingen:

Mej. P. F. v.d. Dijs, tot vak-onderwijzeres in handwerken voor meisjes aan de Prinses Beatrix-school te Kralendijk op Bonaire.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft op een aan Z.K.H. Prins Bernhard [illegible]

Prins Bernhard Den Haag.

Mede namens gebiedsdeel Curaçao bied ik Uwer Koninklijke Hoogheid eerbiedig oprechte gelukwensen aan

WOUTERS

het volgende antwoord ontvangen:

Gouverneur Willemstad Curaçao.

Betuig Uwe Excellentie oprechte dank voor mede namens gebiedsdeel Curaçao gezonden gewaardeerde gelukwensen.

Bernhard.

Volgens mededeling van den Consul der Nederlanden te Maracaibo is op 20 April d. j. aldaar overleden Juan NOGUERE, mecaniciën, ongehuwd, oud 70 jaren, geboren te Curaçao.

De Gouvernements-Secretaris.
GRONEMEIJER.

BRAND.

In de nacht van 6 op 7 Juli j.l. brak brand uit in een gebouwtje behorende tot perceel Montanje 31, hetwelk geheel afbrandde. Oorzaak onbekend.

BEDRIJFSONGEVAL.

Bij een bedrijfsongeval aan boord van het s.s. Midas, werd de bootwerker R. zodanig verwond, dat hij naar het hospitaal moest worden vervoerd.

AANRIJDING.

In de morgen van Vrijdag 7 Juli 1939 is de 8 jarige schooljongen E. tengevolge van een aanrijding om het leven gekomen.

De blonde Ellinor Hansun, met de blauwe ogen, dochter van de Noorse auteur Hunt Hansun, werd op 3-jarige leeftijd „ontdekt", en nu zal ze in haar eerste film optreden.

„HET CHRISTENDOM EEN ZIELSZIEKTE".

Het „Schwarze Korps" doceert theologie.

Aan een artikel van vier kolom in een officiële nationaal socialistische partijweekblad „Das Schwarze Korps" van 15 Juni 1939 ontlenen wij zonder commentaar de volgende passage:

„Duizend jaar lang hebben de zendelingen van een vreemde ideeënwereld aan ons volk gepredikt ,dat al de meningen, die het tienduizend jaar lang voor goed en juist gehouden had, vals waren en verdorven. Het begrip van heldhaftigheid, dat in het Arische denken het middelpunt en het hoekpunt was van alle ethische richtlijnen, werd door de clericale leerstellingen zo lang bestreden, totdat er tenslotte iets heel anders uit geworden was b.v. de „geloofsheld", die er door nederigheid en zelfopoffering toe komt zijn linkerwang aan te bieden, als hij rechts al een klap heeft gekregen.

Wat is de reden, waarom van de aanhangers van het christendom een vernederende houding wordt verlangd? Om de politieke eisen te kunnen doorzetten heeft eens een heerszuchtige priesterkaste in de vroege Middeleeuwen de eigenaardige leer van de erfzonde uitgevonden, waardoor de mens een verlossende Heiland nodig heeft". Ons komt het begrip zonde, zoals de dogmatiek haar ziet, scheef voor en vreemd aan onze aard.

Niet van buiten af door een of andere genade, of zelfs met behulp van derden, ook al is de hulp van een priester, kan een slechte daad worden goedgemaakt, maar alleen van binnen uit, door de kracht van een zuiver hart en een zuivere mening.

Over het feit, dat het politieke katholicisme de op de zondeleer berustende biechtplicht voortdurend gebruikt als geweld aan te doen behoeven geen woorden meer verspild te worden. Want dit misbruik van een op zich slechts godsdienstige instelling voor politieke doeleinden wordt in de dagelijkse praktijk door ons steeds weer gebrandmerkt en bestreden.

De Kerk heeft eeuwen lang onrecht aangedaan aan het gezonde lichaam en zijn levensuitingen door haar leer over de erfzonde. Deze afschuwelijke verdraaiing van de werkelijkheid is juist het tegengestelde van wat de Ariërs over deze dingen denken.

Wat hierbij bleek is het volgende: het christendom wordt dikwijls een soort zielsziekte, die niet alleen alle natuurlijke psychische krachten verlamde, maar die ook een groot aantal Duitse mensen tot echte rampzaligen maakte, door de rechten van het lichaam te ontkennen.

Willen wij er toe komen om een ernstige invloed uit te oefenen, wanneer het uur der daad voor ons zal slaan, dan moeten wij, vóór alles, zoeken ons-zelf te vormen, trachten iets, zo mogelijk iemand te worden.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Tegenover de uitzetting van een Frans Journalist van de Paris Soir uit Rome, werd door de Franse autoriteiten de correspondent van de Popolo d'Italia uitgezet.

In Japan hebben verschillende anti-Britse betogingen plaats gehad, waartegen de Japanse regering niet wil optreden.

De commandante van het Leger des Heils Evangeline Booth bracht een bezoek aan Nederland.

Z.H. Paus Pius XII zal een dezer dagen het Vaticaan verlaten en enige tijd zijn buitenverblijf te Castle Gandolfo bewonen.

In hoger beroep heeft de rechtbank van Frankrijk de beslissing genomen, dat voor een bedrag aan acht millioen pond sterling, welke kolossale som in geld van Spanje naar Frankrijk was vervoerd, weer teruggegeven zal worden aan de Spaanse bank.

LAATSTE BERICHTEN.

Volgens berichten zouden ook de Duitsers uit Italiaans Tyrol zijn uitgezet, hetgeen merkbare spanning in de as Rome-Berlijn zou gegeven hebben.

Op Frankrijks nationale feestdag had gisteren een parade plaats van 10.000 soldaten en 350 vliegtuigen. Deze parade werd verder nog opgeluisterd door 50 Britse vliegmachines en 600 man van de Britse lijfwacht.

Italië diende een protest in bij Frankrijk, vanwege de overgave van Sandjak aan Turkije; Italië deed dit als mede-[illegible]drag van San Remo.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Hollandia 1 — S.U.B.T. 1	1—1.
Transvaal 1 — Asiento 1	3—0.
Jong Curaçao — Volcania	3—0.

INSCHRIJVINGEN: HOLLANDIA A. Jacobs, S. Krul, A. Smolders.

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO.

16 Juli 1939: B-klasse	Willemstad — Arsenal (I. Dania)	*
16 Juli 1939: Juniores	Volcania — Hercules (A. Ercol)	%
23 Juli 1939: B-klasse	Jong Curaçao — Hilversum (H. Nevel.)	*
30 Juli 1939: B-klasse	M.S.V. — Sparta (B. L. Dijk.)	

RIO CANARIO.

23 Juli 1939: B-klasse	M.S.V. — Volcania (H. Rog)	

SCHERPENHEUVEL.

16 Juli 1939: B-klasse	M.S.V. — D.C.C. (Ch. Wix.)	*
30 Juli 1939: Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Hercules 2 (A. Ercol)	
30 Juli 1939: B-klasse	Atlantico — Willemstad (H. Rog)	*

WEDSTRIJD PROGRAMMA VOOR DE WILHELMINA BEKER EN TER VIERING HEUGLIJKE GEBEURTENIS IN ONS KONINKLIJK HUIS.

VOORWEDSTRIJDEN. Mundo Nobo.

16 Juli 1939: Wilhelmina beker	S.U.B.T. 1 — Volharding 1 (O. Corsica)	(A)
23 Juli 1939: Landenwedstrijden	Curaçao — Portugal (P. Tuin)	
30 Juli 1939: Landenwedstrijden	Curaçao — Suriname (A. Jesurun)	

Rio Canario

16 Juli 1939: Wilhelmina beker	Asiento 1 — R. C. C. 1 (A. Jesurun)	(B)
23 Juli 1939: Landenwedstrijden	Holland — Suriname (P. Tuin)	
30 Juli 1939: Landenwedstrijden	Holland — Portugal (Oehlers)	

Scherpenheuvel

16 Juli 1939: Wilhelmina beker	Feyenoord 1 — Scherpenheuvel 1 (G. Visser)	(C)

De Elftal-Commissie heeft het volgende elftal samengesteld voor de Curaçaose Team

Vos (R.C.C.)

Davelaar (Feyen.) — Rosina (Scherp.)

H. Leers (J. H.) — Sentiago (J. H.) — E. Leonora (J.H.)

Pietersz (SUBT) — M. Hernandez (Feyen.) — Panneflek (R.C.C.) — E. Nahr (Scherp.) — Bernabela (Feyen.)

Reserves: Grovell (SUBT), Senior J. H.), Thode (Scherp.), Isidora (Volh.), Pardo (J.H.), J. Leonora (J.H.), Rondijk (Volh.).

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

De vereenigingen worden aan het besluit van 30 Mei j.l. herinnerd. Ter voorkoming van onaangenaamheden, verzoeken wij U er rekening mede te houden dat alleen wijzigingen in het programma per groene kaart zullen worden bekend gemaakt.

HET BESTUUR.

KATHOLIEK HERSTEL IN FRANKRIJK.

J. Westerman schrijft in het „Schild" een artikel over bovengenoemd onderwerp:

Langzaam vernieuwt zich het christelijk aanschijn der Franse aarde, nu de geest uit katholieke wetenschap geboren, weer in aanzien kwam en zijn soliede werkstukken had afgeleverd. Wat katholieke geleerden als Louis Pasteur, de leek; Duchesne, Lagrange, de priesters, om van vele anderen nog maar te zwijgen, gedaan hebben voor het prestige van het Katholicisme in Frankrijk en in geheel de wereld, dit zal de generatie na ons pas volkomen beseffen.

Zeker blijft dit: de Kerk in Frankrijk leeft weer. Zij gelijkt vandaag op een dood-arme intellectueel, van oud-adellijke, voorname huize, maar springlevend, bewust van haar onsteelbare kracht, in het lawaai der politiek nog niet geteld, maar overtuigd zijn: de toekomst is aan mij.

Wat mirakel dus, dat Jacques Maritain, een jongere convertiet, onlangs verklaarde: over vijf-en-twintig jaren is geheel Frankrijk weer practiserend katholiek.

De verhouding tussen Kerk en Staat is volgens kardinaal Verdier sinds jaren niet zo goed geweest als thans. Alleen op het gebied der scholen — het gebied hier der nog nawerkende, anticlericale, partij egoistische politiek — hebben ze tot heden onvervulde wensen. De jeugdverenigingen van studenten en arbeiders bloeien weer in Frankrijk als nergens beter ter katholieke wereld.

En verder:

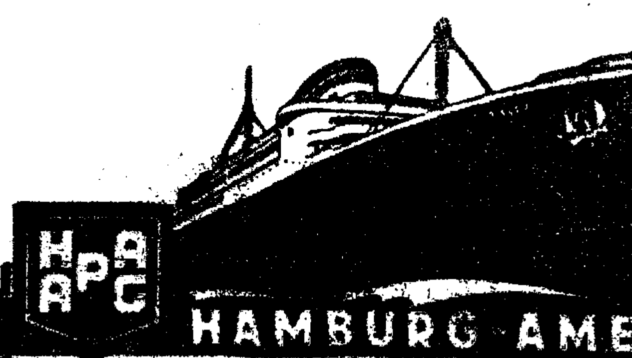
In Parijs nu is een groep beursmensen opgestaan, die, consequente christenen zijnde, gemeend hebben en terecht gemeend hebben, dat ook de beurshandel niet het schraalste terrein kon zijn ter doorvoering van de katholieke levensprincipeen. Want de beurs is volgens haar wezenlijke bestemming niet een middel om gewetenloze speculanten snel tot millionnairs te maken of tot mierarme gereclasseerden. Neen, volgens haar eigenlijke opzet dient het beursbedrijf het instrument te blijven, voor de economisch noodzakelijke kapitaalscirculatie.

Wat lag dus meer voor de hand, dan dat Katholieken, werkzaam in het beursbedrijf, zicht tot een groep voor K.A. zochten aaneen te sluiten? In Parijs is dat intussen, drie jaren geleden, aldus gebeurd en bij deze groep sloten zich aan zowel zelfstandige ondernemers als hun employé's en hun arbeiders. Deze zomer hebben zij in hun ongedwongen bijeenkomst, aan kardinaal Verdier verslag uitgebracht van hun actie. Onmiddellijk bij het begin van hun streven, aldus een der woordvoerders, hadden ze besloten het beursbedrijf niet de rug toe te keren. Maar de groepsleden heben zich verplicht om onvoorwaardelijk elke medewerking te weigeren aan beurszaken, die niet overeenkomstig de christelijke moraal zouden zijn. Maandelijks, vertelde een ander, ontmoetten wij elkander op een dag in de week aan de communiebank in de kerk van Notre Dame des Victoires, alvorens we naar de beurs gingen. Dat gaf ons corpsgeest en de moed tot doorzetten van ons ideaal: de verchristelijking van het beursberoep. Omdat het reglement van de algemene Parijse beursvereniging niets tegen de zedelijke grondbeginselen van het christendom inhield, werkte de groep in oprechte vriendschap met haar samen. Deze samenwerking werd gaarne aanvaard. En om zelf in de katholieke bedrijfsmoraal dieper te kunnen doordringen, werden op groepsvergaderingen onder deskundige leiding, de sociale rondzendbrieven der pausen bestudeerd.

Te verwachten schepen over de maand Juli 1939.

15.	Ned.	„Alkmaar"	Europa	Cristobal
15.	Duitsch	„Portland"	Antwerpen	Cristobal
16.	Ned.	„Crijnssen"	La Guaira	Pt. Cabello
16.	„	„El Libertador"	M'bo-Aruba	Aruba-Maracaibo
16.	Ned.	„Rotterdam" (Caracasbaai)	Kingston	Pt. Cabello
16.	Duitsch	„Columbus"	La Guaira	New-York
17.	Ned.	„Cottica"	La Guaira	Port au Prince
17.	Noorsch	„Ciss"	Maracaibo	Aruba-Maracaibo
17.	Cubaansch	„Cuba"	Havana	La Guaira
17.	Noorsch	„Lindvangen"	Cd. Trujillo	Pt. Cabello
17.	Duitsch	„Orizaba"	Pt. Columbia	Pt. Cabello
17.	„	„Frisia"	Maracaibo	?
18.	Amerikaansch	„Santa Paula"	New-York	La Guaira
18.	Engelsch	„Rimutaka"	Nieuw Zeeland	Londen
19.	Ned.	„El Libertador"	M'bo-Aruba	La Guaira
19.	„	„Midas"	Venezuela	Pt. Limon
19.	Noorsch	„Aluminum boot"	Pt. Cabello	Maracaibo
19.	Amerikaansch	„Santa Rosa"	Cristobal	La Guaira
19.	Engelsch	„Arawa"	Southampton"	Cristobal
19.	Duitsch	„Waldtraut Horn"	Pt. Cabello	Barranquilla
19.	Duitsch	„Alemania"	Maracaibo	Maracaibo.

JALOUZIE.

Er was eens een koning in Perzië. Hij was ernstig ziek. De wijze mensen, die in zijn land woonden, konden hem niet beter maken. De koning had geen hoop meer, dat hij weer beter zou worden.

Op een dag kwam een zekere man Duban genaamd, en vroeg, of hij hem mocht genezen. De koning vond het goed en na een maand werd hij weer beter. Duban werd rijkelijk beloond en mocht in zijn paleis wonen. De patih was jaloers op hem. Op een nacht ging hij naar de koning toe en zei: „Sire, u bent zeer onvoorzichtig". De koning schrok en vroeg: „Waarom?" De patih antwoordde: „U laat Duban in uw paleis wonen, dat is onvoorzichtig van u. Wie weet, wil Duban wel koning worden en als hij zo'n gedachte heeft, zal hij u vast en zeker vermoorden. Laat u hem maar ophangen."

De koning luisterde naar de valse woorden en liet de volgende morgen Duban ophangen. Toen Duban dood was, had hij er spijt van. Hij treurde om de dood van Duban en enige dagen later stierf hij.